

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. гр.Несебър, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: В.Вл.С.

при участието на секретаря М.Р.Д.
като разгледа докладваното от В.Вл.С. Гражданско дело № 20232150101060
по описа за 2023 година

Предявени са осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД .

От ищеца „Водоснабдяване и канализация” ЕАД срещу Н. Ф. са предявени искове по чл. 79, ал. 1 ЗЗД за присъждане на сумата от 101,28 лв. – главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба, както и на сумата от 14,53 лв. – лихва върху главницата за периода 26.09.2021г. – 15.10.2023г. Главницата се претендира за потребени ВиК услуги – доставена, отведена и пречистена вода през отчетен период 17.07.2020г. – 14.07.2022г. до имот, находящ се в гр. С.В. ул. „Р.“ № ***, ет. 2, ап. 1, с идентификатор 11538.503.*****, аб. № *****. Изложено е, че ищецът и ответницата са страни по валидно възникнало облигационно отношение, по силата на което за цитирания отчетен период неплатените задължения, съгласно действащите цени, одобрени от КЕВР, възлизат на 101,28 лв., като от ищеца са издадени фактура № 0042200252 от 25.08.2021г. за сумата от 14,58 лв. и фактура № 0043770100 от 25.07.2022г. за сумата от 86,70 лв. Наведено е, че дължимата по фактурите сума не е заплатена в предвидените срокове. С тези доводи до съда е отправено искане да уважи претенциите. Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК от особения представител на ответницата е депозиран отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват. Оспорват се изложените в исковата молба обстоятелства, както и, че са настъпили законовите изисквания за претендиране на сумите. Излага се, че няма данни ответницата да е сключила договор. Оспорва се размера на претендираните суми, тъй като няма данни дали водомерът отговаря на техническите изисквания.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 12 ГПК намира, че се установява следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД :

В тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационна връзка с другата страна, основанието и размера на вземането си. Т.е. в конкретния случай той трябва да установи, че за

процесния период до процесния адрес, на който се намира собствен на ответницата имот, е извършено водоподаване във фактурираните количества. Ищецът следва да докаже изискуемостта и размера на претенцията си. При установяване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга.

От нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот (на л. 57 – л. 58 от делото) се установява, че ответницата придобила на 12.11.2019г. собствеността върху имот, находящ се в гр. С.В. ул. „Р.“ № ***, ет. 2, ап. 1, с идентификатор 11538.503.*****.

Видно от заявление за откриване на партида (на л. 59 от делото) за посочения обект (от предишния собственик) била открита партида с аб. № *****. Този факт се потвърждава и от фактура № 0042200252 от 25.08.2021г. и фактура № 0043770100 от 25.07.2022г. (на л. 21 – л. 22 от делото). От справка извлечение от електронния карнет за посочения аб. номер (на л. 10 от делото) е видно, че на монтирания в имота водомер (1209/701) са правени отчитания на 17.07.2020г., 27.07.2021г. и 14.07.2022г. При всяко от отчитанията водомерът бил „видян“ от служител на ищеца, което е удостоверено в справката. Към 17.07.2020г. показанията били 15 куб. м., а към 27.07.2021г. – 19 куб. м. (потребление от 4 куб. м., като били начислени и 0,64 куб. м. – от потребление). Потребление било отчетено още веднъж – при последния отчет на 14.07.2022г. – от 19 куб. м. на 39 куб. м. – 20 куб., като на тази дата било начислено и количество от разпределение – 9.18 куб. м. От справки на централния водомер в сградата в гр. С.В. ул. „Р.“ № *** (на л. 11 от делото) се установяват потребените за сградата количества в периода 17.09.2020г. – 14.07.2022г.

От фактурите се установява, че посочените количества били остойностени, като по фактура № 0042200252 от 25.08.2021г. била начислена сума за плащане от 14,58 лв. (за 4 куб. м. и 0,64 куб. м. от разпределение), а по фактура № 0043770100 от 25.07.2022г. – 86,70 лв. (за 20 куб. м. и 9.18 куб. м. от разпределение).

Видно от Решение № Ц-37 от 23.12.2019г. на КЕВР цената за услугата доставяне вода на потребителите към 2020г. била без ДДС: 1,415 лева на куб. м., за отвеждане на отпадъчните води – 0,503 лв. на куб. м., а за пречистване – 0,847 лв. на куб. м. В Решение № Ц-46 от 30.12.2020г. цените били определени, както следва: за доставяне - 1,248 лева на куб. м., за отвеждане на отпадъчните води – 0,467 лв. на куб. м., а за пречистване – 0,761 лв. на куб. м. В двете цитирани фактури, касаещи периодите 2020г. и 2021г., били начислени суми според посочените цени.

Налага се извод, че имот, находящ се в гр. С.В. ул. „Р.“ № ***, ет. 2, ап. 1, с идентификатор 11538.503.*****, за процесния период (17.07.2020г. – 14.07.2022г.) е доставено фактурираното количество вода. По делото се установява, че между страните е действал договор за доставка на вода, по силата на който за ответника е открита партида с посочения клиентски номер. Т. е. съдът намира за доказано по делото, че между страните е възникнала облигационна връзка, по силата на която ответникът (в качеството си на собственик на процесния недвижим имот, което е доказано с представения нотариален акт) е бил потребител на вода. Наред с това не са оспорени и са общоизвестни за страните Общите условия, действали за процесните периоди, поради което съдът намира за доказано, че за процесните периоди са действали общите условия и същите са обвързали (по силата на облигационна връзка) ищеца и ответника. От представения нотариален акт се доказва и качеството на ответника – собственик на процесния самостоятелен обект.

В случая отчитането на процесните водомери е станало на 17.07.2020г., 27.07.2021г. и 14.07.2022г. Както се установява в чл. 23, ал. 1, т. 3 от Общите условия, при обекти, имащи сезонен характер е допустимо отчитане на водомерите два пъти годишно. Процесните суми са

фактурирани по отчитания, част които са извършени при спазване на тези правила. Следва да се обърне внимание и на разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от Общите условия, която дава възможност дори за отчитане и в рамките на по-дълги периоди – от една година (в случай на липса на достъп до процесните обекти). С оглед обстоятелството, че се касае за обект, който се ползва от чужд гражданин, то е напълно логично отчитането да се извърши при условията на чл. 23, ал. 1, т. 3 и чл. 24, ал. 4 от Общите условия. Впрочем подобно отчитане е изцяло в интерес на потребителя, тъй като след като отчетникът е „видял“ показанията на водомера, на практика са отчетени действително потребните количества вода. В противен случай и по арг. от чл. 24, ал. 4 от ОУ би следвало да се начислят прогнозни количества по реда на чл. 49 от Общите условия, които не биха съответствали на реалното потребление. Налага се извод, че процесното отчитане е извършено при спазване на чл. 23, ал. 1, т. 3 от Общите условия и в рамките на сроковете по чл. 24, ал. 4 от ОУ, като са избегнати по-неблагоприятни последици за ответника (отчитане по чл. 49 от ОУ) и е отчетено действително потребеното количество вода.

Непосредствено след извършване на отчетите са издадени и съответните фактури – на 25.08.2021г. и 25.07.2022г. (в рамките на до един месец от отчета), като по арг. от чл. 33, ал. 2 от Общите условия сумите по фактурите са станали изискуеми на 24.09.2021г. и 24.08.2022г. Съдът намира, че се доказва и реално потребление. Очевидно за процесния апартамент е въведено т. нар. електронно отчитане, при което подпис от съответния клиент не се полага. Такова електронно отчитане е допустимо съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, според който текст отчетените данни по ал. 2 и 3 се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път. Отразеното в справката и фактурите следва да се кредитира от съда. Както се установява отчитането е осъществено от служител на „ВИК“ ЕАД, който лично е видял водомера. Поради тази причина количествата фактурирана вода са реално потребени.

Налага се извод, че при правилно начислено като потребено количество вода на ответника са определени и съответните дължими суми за отчетните периоди, като размерът на неплатени задължения възлиза общо на 101,28 лв. (съобразно претенцията на ищеца), поради което искът се явява основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава за посочения период – 26.09.2021г. – 15.10.2023г. С оглед изводите на съда във връзка с иска за главница, то наличието на главен дълг е доказано по делото. Като се вземат предвид издадените фактури, ответникът действително е изпаднал в забава още към 26.09.2021г. За посочения в исковата молба период размерът на дължимата лихва е от 14,53 лв., поради което и този иск следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на делото и направеното искане на ищеца следва да му се присъдят разноски – сумата от 100 лв. – платена държавна такса и сумата от 200 лв. – платено възнаграждение за особен представител на ответника. Наред с това, съдът намира, че при определяне на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде съобразена нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК. Според този текст размерът на присъденото възнаграждение за юрисконсулт не може да

надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Въз основа на този текст е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 25, ал. 1 от цитираната Наредба за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 300 лв. Т.е. съдът следва да определи юрисконсултското възнаграждение именно в тези рамки. С оглед липсата на фактическа и правна сложност по настоящото производство и като се вземе предвид ниският размер на претендираната сума, съдът достигна до извод, че за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на заявителя следва да се определи възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 100 лв. Т.е. общият размер на осъществените от ищеца разноски в исковото производство е 400 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Ф., родена на 20.05.1983г., гражданин на Германия, с постоянен адрес в гр. С.В. ул. "Р.", номер ***, вх. 1, ет. -2, ап. 1 , БУЛСТАТ: *****, да заплати на „Водоснабдяване и канализация” ЕАД, ЕИК 812115210, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, кв. „Победа”, ул. „Ген. Владимир Вазов” № 3, сграда „Метални панели и конструкции”, ет. 4, **на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД сумата от 101,28 лв.**, представляваща незаплатена стойност по издадени фактура № 0042200252 от 25.08.2021г. и фактура № 0043770100 от 25.07.2022г. , за доставена, отведена и пречистена вода до имот, находящ се в гр. С.В. ул. „Р.“ № ***, ет. 2, ап. 1, с идентификатор 11538.503.*****, аб. № *****, с отчетен период 17.07.2020г. – 14.07.2022г. , ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 16.10.2023г., до окончателното изплащане на вземането, **на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 14,53 лв.** – лихва върху главницата за периода 26.09.2021г. – 15.10.2023г. , а **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 400 лв.**, представляваща разноски в настоящото производство, от които 100 лева държавна такса, 200 лв. – внесен депозит за особен представител на ответника и 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

БАНКОВА СМЕТКА, по която може да бъде внесена присъдената сума:

ЦКБ – клона Бургас, IBAN: BG53 CECB 9790 1006 1553 00, BIC: CECB BG SF

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____